

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2373/2022
26.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Дејан Цветковић, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда ПИО - Филијала Пирот, ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2495/20 од 04.11.2021. године, у седници одржаној 26.10.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2495/20 од 04.11.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2495/20 од 04.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П 98/19 од 27.01.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде због неоснованог обogaћења за период од 16.03.2009. године до 22.06.2018. године исплати 885.016,00 динара са законском затезном каматом на сваки појединачно опредељени износ, као у његовом садржају. Ставом другим изреке, решено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2495/20 од 04.11.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/ 11 ... 55/14), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и

основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је потраживање тужиоца од туженог на основу мање исплаћене пензије у спорном периоду у ситуацији када је одлуком Уставног суда утврђено да Одлука о утврђивању својства осигураника и обавези плаћања доприноса за пензијско и инвалидско осигурање у чл. 4. није у сагласности са Уставом и законом

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Сл. гласник РС" бр. 72/11, ... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. По оцени ревизијског суда нема потребе за новим тумачењем права, јер је побијана одлука у складу са правним схватањем о начину отклањања штетних последица појединачног акта насталих применом касираног неуставног или незаконитог општег акта, утврђеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 17.02.2021. године. Повраћај обустављених износа пензије применом чл. 4. Одлуке коју је донео управни одбор РФ ПИО, а за коју је утврђено да није у сагласности са Уставом и законом, не може се тражити применом института стицања без основа из члана 210. став 2. тог закона.

Из тог разлога је Врховни касациони суд одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе чл. 404. ст. 2 ЗПП- а.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, а у вези члана 413. ЗПП и утврдио да иста није дозвољена.

Тужбу ради стицања без основа тужилац је поднео 04.02.2019. године, а вредност предмета спора је 885.016,00 динара.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како вредност предмета спора побијане правноснажне пресуде не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужиоца није дозвољена на основу цитиране одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић